I/86 Rkp 33

SENAT AKADEMICKI UNIWERSYTETU LWOWSKIEGO.

Instytut Filozofii i Socjologii BIBLIOTEKA PAN

PROJEKT STATUTU RAMOWEGO UNIWERSYTETÓW POLSKICH.

T r e ś ć :

I. Postanowienia ogólne.
§ 1. Zadanie Uniwersytetów.
§ 2. Wolność nauki i nauczania.
§ 3. Korporacyjny charakter Uniwersytetów.
§ 4. Ustrój Uniwersytetów.
II. Naczelne Władze Uniwersytetów.
§ 5. Senat Akademicki.
§ 6. Rektor.
§ 7. Rada Uniwersytecka.
III. Wydziały.
§ 8. Skład Wydziałów i Kolegja profesorkie.
§ 9. Dziekan.
§ 10. "Studja".
IV. Personal nauczycielski.
§ 11. Profesorowie.
§ 12. Docenci.
§ 13. Lektorowie i instruktorowie.
V. Archiwum, Bibljoteka, Zakłady naukowe Wydziałów.
§ 14. Archiwum Uniwersyteckie.
§ 15. Bibljoteka Uniwersytecka.
§ 16. Zakłady naukowe Wydziałów.
§ 17. Personal Zakładów naukowych.
VI. Studja i egzaminy uniwersyteckie, stopnie akademicki
§ 18. Studja, egzaminy, stopnie.
§ 19. Podział roku akademickiego.

Ab Phil [33]

Bibliothèque Nationale
RÉSERVE
PARIS

VII. Słuchacze Uniwersytetu.

§ 20. Rodzaje słuchaczy, ich prawa i obowiązki.

VIII. Finanse Uniwersytetów.

§ 21. Majątek własny Uniwersytetów a wyposażenie rządowe.

IX. Urzędy administracyjne Uniwersytetów.

§ 22. Podział Urzędów.

§ 23. Sekretarjat Uniwersytetów.

§ 24. Kancelarja Uniwersytetu.

§ 25. Kwestura.

§ 26. Zarząd gmachów Uniwersyteckich.

§ 27. Nominacja i urlopy personalu administracyjnego i służby.

X. Przepisy dyscyplinarne.

§ 28. Dla członków Korporacji Uniwersyteckich, którzy nie są słuchaczami zwyczajnymi.

§ 29. Dla zwyczajnych słuchaczy Uniwersytetów.

§ 30. Dla pomocniczego personalu naukowego.

§ 31. Dla lektorów i instruktorów.

§ 32. Dla słuczaczy nadzwyczajnych.

§ 33. Dla urzędników i służby.

§ 34. Dla byłych słuchaczy Uniwersytetów.

D o d a t e k :

Projekt Statutu Ramowego Delegacji Uniwersyteckiej.

I. P O S T A N O W I E N I A O G Ó L N E .

§ 1. Zadanie Uniwersytetów.

Zadaniem Uniwersytetów jest pielęgnowanie nauki i kształcenie przyszłych badaczy naukowych; wdrażając zaś młodzież do umiejętnego posługiwania się metodami poszukiwań naukowych, przygotowują ją tem samem do tych zawodów praktycznych, których wykonywanie wymaga naukowego opanowania dotyczących gałęzi wiedzy i samodzielnego sądu o wchodzących w ich zakres zagadnieniach teoretycznych i praktycznych.

W związku z Uniwersytetami mogą być tworzone Zakłady, poświęcone wyłącznie badaniom naukowym z wyłączeniem zadań dydaktycznych.

Uniwersytety mogą też urządzać wykłady przeznaczone dla szerokiego ogółu społeczeństwa /t. zw. wykłady popularne, czyli powszechne/.

Uniwersytety mogą zakładać i utrzymywać Domy Akademickie, oraz niemi zarządzać.

Celem zapewnienia Uniwersytetom odpowiedniego wpływu na plan nauk szkół średnich, upoważniających do wstępu na Uniwersytety, przedstawiciele Uniwersytetów, pochodzący z wyborów, zasiadają w dotyczących ciałach nadzorczych i doradczych.

§ 2. Wolność nauki i nauczania.

Wolność nauki i nauczania poręczają Uniwersytetom zasadnicze ustawy Państwa, mocą których każdy profesor i docent Uniwersytetu ma prawo przedstawiać i omawiać, według swego naukowego przekonania, i sposobem naukowym, wszelkie zagadnienia, wchodzące w zakres reprezentowanych przezeń gałęzi wiedzy. Tak samo każdy profesor i docent ma zupełną swobodę w wyborze metod swych wykładów i ćwiczeń.

§ 3. Korporacyjny charakter Uniwersytetów.

Uniwersytety są samorządnymi korporacjami prawa publicznego, zorganizowanymi na podstawie niniejszego Statutu Ramowego, obowiązującego wszystkie Uniwersytety Państwa. W obrębie tego Statutu Ramowego każdy Uniwersytet układa swój statut własny, podlegający - tak, jak i wszelkie przyszłe w nim zmiany - zatwierdzeniu przez Rząd.

Korporacje, Zakłady naukowe i wogóle organizacje, nie podpadające pod niniejszy Statut, nie mogą używać nazwy Uniwersytetów, Wszechnic lub Szkół Głównych.

Tradycją przekazane przywileje Uniwersytetów, jako korporacji publicznych, będą i nadal zachowane; do tych przywilejów należy zwłaszcza przyznanie Rektorom Uniwersytetów głosu wirylnego w Sejmie, oraz zasadnicza nietykalność tetytorjum Uniwersyteckiego ze strony organów władz bezpieczeństwa.

Mocą swego charakteru korporacyjnego Uniwersytety są wyposażone w autonomję naukową i gospodarczą; podlegają jednak na równi z wszystkiemi przez Rząd uznanemi korporacjami Jego ogólnemu nadzorowi. Nadzór ten wykonuje Rząd przez Władze Akademickie, które mają obowiązek przedkładania Rządowi żądanych przez Niego sprawozdań i wykazów. Pozatem posiada Rząd ingerencję na sprawy Uniwersytetów w wypadkach określonych niniejszym Statutem.

Członkami każdej korporacji Uniwersyteckiej są wchodzący w skład danego Uniwersytetu, Profesorowie honorowi, zwyczajni i nadzwyczajni, docenci, kierownicy, związanych z Uniwersytetem Zakładów, poświęconych wyłącznie badaniom naukowym, Dyrektor Bibljoteki Uniwersyteckiej, Sekretarz, /zarazem notarjusz/ Uniwersytetu i słuchacze zwyczajni /immatrykulowani/. Ich prawa i obowiązki wynikają z niniejszego Statutu. Osoby powyżej niewymienione, które wchodzą w skład Uniwersytetu, lub z jego urządzeń korzystają, nie są członkami Korporacji Uniwersyteckiej.

Członkami Korporacji Uniwersyteckiej przestają być profesorowie przez ustąpienie z Kollegjum profesorskiego, do którego należeli, docenci przez złożenie, lub utratę veniae legendi, dyrektor Bibljoteki Uniwersyteckiej i sekretarz Uniwersytetu przez ustąpienie z piastowanych przez nich urzędów, słuchacze zwyczajni przez exmatrykulację.

§ 4. Ustrój Uniwersytetów.

Każdy Uniwersytet składa się, jako całość z pewnej liczby Wydziałów, których w zasadzie jest c z t e r y: Teologiczny, Prawniczy, Lekarski i Filozoficzny. Nadto mogą istnieć w obrębie Wydziałów lub poza niemi osobne "Studja" /np. rolnicze, farmaceutyczne/. Władze, organa i urządzenia Uniwersyteckie, służą bądź Uniwersytetowi, jako całości, bądź poszczególnym jego Wydziałom.

Władzami, organami i urządzeniami pierwszego rodzaju są:

1. Senat Akademicki z Rektorem na czele,
2. Rada Uniwersytecka,
3. Senaty dyscyplinarne Uniwersytetu,
4. Archiwum Uniwersyteckie,
5. Bibljoteka Uniwersytecka,
6. Sekretarjat Uniwersytetu,
7. Lektorowie i instruktorowie,
8. Biuro Rektoratu,
9. Kwestura,
10. Zarząd gmachów Uniwersyteckich,
11. Biuro pedela,
12. Służba.

Władzami, organami i urządzeniami drugiego rodzaju są:

1. Kollegja profesorskie z Dziekanami na czele /oraz Studja z ich dyrektorami/,
2. Profesorowie, docenci i pomocniczy personal naukowy,
3. Zakłady i zbiory naukowe,
4. Biura Wydziałów /Dziekanów/,
5. Służba.

II. N A C Z E L N E W Ł A D Z E

U N I W E R S Y T E T U .

§ 5. Senat Akademicki.

Senat Akademicki składa się z Rektora, Prorektora, Dziekanów i Prodziekanów.

Senat Akademicki jest wspólną władzą reprezentacyjną, administracyjną, nadzorczą, apelacyjną i dyscyplinarną Uniwersytetu we wszystkich sprawach, które nie są niniejszym Statutem zastrzeżone Kollegjom profesorskim, albo innym władzom lub organom. W myśl tej zasady Senat Akademicki:

1. Reprezentuje Uniwersytet, jako całość zarówno wobec społeczeństwa i władz, jak też wobec instytucji pokrewnych i wszelkich innych czynników.

2. Uchwala po zasięgnięciu opinji Kollegjów profesorskich Statut Uniwersytetu w granicach zakreślonych niniejszym Statutem Ramowym i przedkłada go do zatwierdzenia Rządowi. Tak samo postępuje w razie wprowadzenia zmian w obowiązującym statucie.

3. Wydaje opinje w sprawach ogólno-uniwersyteckich i przedkłada - gdzie należy - wnioski w tych sprawach.

4. Zatwierdza lub odrzuca uchwały Kollegjów profesorskich w sprawie nadawania doktoratów honorowych i mianowania profesorów honorowych.

5. Nadaje tytuły „Uniwersytecki" i „Akademicki".

6. Wydaje corocznie „Kronikę Uniwersytecką".

7. Zarządza i rozporządza - w granicach dotyczących postanowień - majątkiem Uniwersytetu i administruje powierzonymi jego pieczy funduszami.

8. Zawiera imieniem Uniwersytetu umowy i upoważnia w każdym poszczególnym wypadku Rektora i Sekretarza Uniwersytetu do wykonywania czynności prawnych, wychodzących poza zwyczajny zarząd majątku uniwersyteckiego.

9. Czuwa nad stanem budynków Uniwersyteckich i ich wewnętrznego urządzenia.

10. Rozporządza lokalnościami Uniwersytetu.

11. Wybiera z pośród profesorów Uniwersytetu: a/ archiwarjusza Uniwersytetu, b/ Senat dyscyplinarny dla spraw słuchaczy zwyczajnych, Sędziego Uniwersyteckiego i inne organa dyscyplinarne w myśl postanowień niniejszego Statutu c/ dyrektorów, studjów, bezpośrednio podlegających Senatowi Akademickiemu, d/ członków stałych komisji i stałych referentów dla wchodzących w jego kompetencję spraw, które, jak sprawy Bibljoteki Uniwersyteckiej, sprawy fundacyjne, stypendjalne i t.p. wymagają stałych oraganów doradzych.

12. Zatwierdza dokonywane przez Kollegja profesorskie habilitacje, oraz nominacje pomocniczych sił naukowych, o ile one takiego zatwierdzenia wymagają, oraz mianuje - po wysłuchaniu opinji dotyczących Kollegjów profesorskich- lektorów i instruktorów.

13. Mianuje Sekretarza/zarazem notarjusza/ Uniwersytetu, Dyrektora i urzędników Bibljoteki Uniwersyteckiej, jakoteż wszystkich urzędników Uniwersytetu, oraz wszelką służbę stałą Uniwersytetu i wszystkich jego Zakładów.

14. Uchwala regulaminy czynności dla siebie i urzędów administracyjnych Uniwersytetu, oraz dla służby, o ile ona nie jest służbą Zakładów naukowych, a zatwierdza regulaminy ułożone przez Kollegja profesorskie, Archiwum Uniwersyteckie i Bibljotekę Uniwersytecką.

15. Załatwia rekursy od zarządzeń i orzeczeń Rektora i Kollegjów profesorskich w sprawach, w których takie rekursy są dopuszczalne.

16. Systuje w razie potrzeby uchwały Kollegjów profesorskich, przedkładając sprawę do ostatecznego załatwienia Delegacji Uniwersyteckiej.

17. Rozstrzyga spory kompetencyjne między Kollegjami profesorskiemi, a spory kompetencyjne między Kollegjami profesorskiemi a sobą przedkłada do rozstrzygnięcia Delegacji Uniwersyteckiej.

18. Przedkłada Ministerstwu - w razie potrzeby z swojemi uwagami - zestawione przez Kollegja profesorskie programy wykładów, włączając od siebie programy wykładów lektorów

i instruktorów.

19. Czuwa nad prawidłowem funkcjonowaniem Archiwum Uniwersyteckiego, Bibljoteki Uniwersyteckiej, wszystkich biur Uniwersyteckich, Kwestury, Zarządu gmachów Uniwersyteckich i bada roczne sprawozdania z ich czynności i z zamknięcia ich rachunków.

20. Nadzorowuje działalność lektorów i instruktorów.

21. Nadaje zastrzeżone jego rozdawnictwu stypendja i rozstrzyga o dopuszczalności kumulacji stypendjów.

22. Zezwala na dokonywanie spisów poza terminem zastrzeżonym Kollegjom profesorskim.

23. Zatwierdza i rozwiązuje stowarzyszenia młodzieży akademickiej i wykonuje nad niemi stałą opiekę za pośrednictwem kuratorów.

24. Wykonuje nadzór nad pozostającemi pod jego zarządem Domami Akademickimi /bursami dla młodzieży akademickiej

25. Orzeka o utracie stopnia doktorskiego i magisterskiego i wyklucza od możności uzyskania tych stopni.

26. Wykonywa władzę dyscyplinarną nad osobami, należącemi do składu Uniwersytetu w myśl postanowień przepisów dyscyplinarnych niniejszego Statutu.

27. Przyjmuje sprawozdania Rektora z czynności, które tenże wykonuje imieniem Senatu Akademickiego. Senat Akademicki załatwia sprawy mu poruczone kollegjalnie na posiedzeniach . Do powzięcia uchwał potrzebna jest obecność większości członków Senatu Akademickiego. W posiedzeniach Senatu Akademickiego bierze udział Sekretarz Uniwersytetu z głosem doradczym. Taki sam głos mają na posiedzeniach Senatu Akademickiego zapraszani nań w razie potrzeby członkowie stałych komisji i stali referenci oraz dyrektor Archiwum Uniwersyteckiego i dyrektor Bibljoteki Uniwersyteckiej. Protokół z posiedzeń Senatu Akademickiego spisuje Sekretarz Uniwersytetu, a Rektor przedkłada odpis protokułu Ministerstwu.

§ 6. Rektor.

Rektor jest przewodniczącycm Senatu Akademickiego i przełożonym Uniwersytetu. Wybierają go na każdy rok akademicki z pośród zwyczajnych rpofesorów Uniwersytetu elektorowie, wybrani po trzech przez każde Kollegjum profesorskie. Dwaj wybrani przez każde Kollegjum profesorskie elektorowie muszą być profesorami zwyczajnymi, jeden może być profesorem nadzwyczajnym.

Przez rok akademicki, następujący po roku jego urzędowania, były Rektor jest Prorektorem, t. j. zastępcą Rektora Prorektora zastępuje w razie potrzeby jego poprzednik w urzędowaniu .

Rektor zwołuje posiedzenia Senatu Akademickiego i układa porządek obrad; jest też zobowiązany zwołać posiedzenia Senatu Akademickiego, jeżeli tego zażąda trzecia część członków Senatu Akademickiego albo jedno z Kollegjów profesorskich, podając porządek obrad.

Rektor czuwa nad wykonaniem uchwał Senatu Akademickiego. W wypadkach niecierpiących zwłoki wydaje imieniem Senatu Akademickiego stosowne zarządzenia, zdając z nich sprawę na najbliższem posiedzeniu Senatu Akademickiego.

Rektor wykonywa władzę dyscyplinarną w myśl postanowień przepisów dyscyplinarnych niniejszego Statutu.

Przez ręce Rektora przechodzi korespondencja Wydziałów, Archiwum Uniwersyteckiego, Bibljoteki Uniwersyteckiej i wszystkich organów podległych bezpośrednio Senatowi Akademickiemu, z Ministerstwem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego i z innemi naczelnemi władzami Państwa. Rektor ma prawo zaopatrywać tę korespondencję swoją opinją.

Rektor czuwa nad porządkiem na terytorjum Uniwersyteckiem przy pomocy organów Uniwersyteckich; w razie grożącego niebezpieczeństwa Rektor może pozwolić na wkroczenie organom władz bezpieczeństwa; władze te mogą wkraczać same tylko w wypadkach wyjątkowo nagłych, zawiadamiając o tem natychmiast Rektora.

Rektorprzyjmuje i oddala służbę pomocniczą.

§ 7. Rada Uniwersytecka.

Rada Uniwersytecka czuwa nad godnością stanu członków Korporacji Uni ersyteckiej z wyłączeniem słuchaczy Uniwersytetu. Jest tedy czynna we wszystkich wypadkach, w których postępowanie lub zachowanie się profesora, docenta dyrektora Bibljoteki Uniwersyteckiej, lub Sekretarz Uniwersytetu, nie przedstawiając się, jako wykroczenie dyscyplinarne, wymaga zaradzenia.

W skład Rady Uniwersyteckiej wchodzi po dwuch najstarszych członków każdego Kollegjum profesorskiego, którzy piastowali godność Rektora. Najstarszy wiekiem z nich przewodniczy Radzie Uniwersyteckiej i zwołuje ją bądź z własnej inicjatywy, bądź na życzenie Senatu Akademickiego lub jednego z Kollegjów profesorskich.

Osoba, której sprawa ma być przez Raue Uniwersytecką rozpatrywana, ma prawo wyznaczyć z pośród profesorów lub docentów swego zaufanego, który bierze w podiedzeniach Rady Uniwersyteckiej udział z głosem doradczym, nie może jednak być obecnym przy ostatecznem głosowaniu.

Uchwały Rady Uniwersyteckiej mają za treść orzeczenie, czy dana osoba naruszyła godność stanu, oraz ewentualny wyrok co do sposobu zadośćuczynienia. Zarówno orzeczenie negatywne jak też wyrok bywa podany na piśmie do wiadomości dotyczącej osoby; wyrokowi towarzyszy rada zastosowania się do niego. Jeżeli dotycząca osoba rady tej nie usłucha, Rada Uniwersytecka podaje wyrok swój do wiadomości Senatu Akademickiego, a jeżeli chodzi o profesora lub docenta także do wiadomości Kollegjum profesorskiego odpowiedniego Wydziału. Może też Rada Uniwersytecka orzeczenie swoje i wyrok podać do wiadomości publicznej, jeżeli uzna to za stosowne i jeżeli Senat Akademicki na to się zgodzi.

III. W Y D Z I A Ł Y .

§ 8. Skład Wydziałów i Kollegja profesorskie.

Każdy Wydział składa się z uczących na nim profesorów i docentów, oraz z immatrykulowanych na nim słuchaczy; obejmuje nadto zakłady naukowe wraz z ich pomocniczym personalem naukowym i administracyjnym, oraz służbą i posiada swoje biuro.

Sprawami każdego Wydziału kieruje jego Kollegjum profesorskie, w skład którego wchodzą wszyscy profesorowie zwyczajni i nadzwyczajni danego Wydziału, profesorowie emerytowani, którzy przeszli w stanspoczynku wskutek osiągnięcia granicy wieku, lub pełnej liczby lat przepisanej służby, oraz dwaj delegaci docentów prywatnych /na Wydziale Filozoficznym po jednym z przedstawicieli nauk humanistycznych i matematyczno-przyrodniczych/.

Kollegja profesorskie posiadają względem Senatu Akademickiego pełną autonomję we wszystkich sprawach naukowych i dydaktycznych; o ile mu zaś podlegają w sprawach reprezentacyjnych, administracyjnych i dyscyplinarnych, określa niniejszy Statut.

W myśl tej zasady każde Kollegjum profesorskie:

1/ Wybiera na każdy rok akademicki z pośród swoich profesorów zwyczajnych Dziekana Wydziału.

2/ Wybiera trzech elektorów, którzy dokonują wyboru: a/Rektora, b/ członków i zastępców członków Senatu dyscyplinarnego dla spraw profesorów i docentów, c/ Członków delegacji Uniwersyteckiej i jednego zastępcę, d/ dyrektorów "Studjów" bezpośrednio podlegających danemu Wydziałowi.

3/ Powołuje profesorów na katedry, orzeka o ich przeniesieniu w stan spoczynku / w obu wypadkach przysługuje Ministerstwu prawo założenia swego veto/, oraz o przyznawaniu roku honorowego profesorom, którzy ukończyli 70 rok życia; mianuje profesorów honorowych /za zatwierdzeniem przez Senat Akademicki/ i kierowników Zakładów naukowych; habilituje docentów i orzeka o utracie przez nich veniae docendi

/w obu wypadkach za zatwierdzeniem przez Senat Akademicki/, mianuje - w danym razie za zatwierdzeniem przez Senat Akademicki - naukowe siły pomocnicze Zakładów Uniwersyteckich i przedkłada Senatowi Akademickiemu opinję w sprawie mianowania lektorów i instruktorów.

4/ Układa i przedstawia do zatwierdzenia Ministerstwu przepisy o habilitacji docentów i o uzyskaniu stopnia doktorskiego /magisterskiego/, oraz rozstrzyga przedkładane mu przez Dziekana wątpliwości w stosowaniu tych przepisów.

5/ Udziela profesorom, docentom i asystentom pozwolenia /albo odmawia go/ na łączenie z ich stanowiskiem w Uniwersytecie zajęć, któreby pragnęli przyjąć poza Uniwersytetem.

6/ Nadaje pod egidą Uniwersytetu stopień doktorski /magisterski/ i stopień doktorski honoris causa /za zatwierdzeniem przez Senat Akademicki/, oraz nostryfikuje doktoraty zagraniczne /za zatwierdzeniem przez Rząd/.

7/ Wydaje opinje i przedstawia gdzie należy wnioski z wszystkich wchodzących w jego zakres sprawach naukowych, dydaktycznych nauk i innych.

8/ Układa program wykładów i ćwiczeń i czuwa nad ich prawidłowem odbywaniem się, bacząc na to, by każdy wykładający sumiennie spełniał ciążące na nim obowiązki.

9/ Czuwa nad prawidłowem funkcjonowaniem Zakładów Uniwersyteckich i załatwia rekursy wniesione przez personel naukowy Zakładów przeciw zarządzeniom ich kierowników, a takież rekursy służby zakładowej odstępuje wraz z swoją opinją Senatowi Akademickiemu do załatwienia.

10/ Rozporządza funduszami, które wpływają /z taks egzaminacyjnych i innych tego rodzaju świadczeń/ na wspólny użytek Wydziału.

11/ Układa regulamin swoich czynności i przedkłada go Senatowi Akademickiemu do zatwierdzenia.

12/ Ustanawia złożone z członków Kolegjum Komisje, jako swe ciała doradcze.

13/ Udziela profesorom i docentom - o ile ci w danym półroczu wykładają - urlopów na przeciąg najwyżej dwóch tygodni w każdem półroczu.

14/ Roztacza stałą opiekę nad należącymi do Wydziału słuchaczami, czuwając nad tem, by oddawali się skutecznie swym studjom.

15/ Nadaje słuchaczom zastrzeżone jego rozdawnictwu stypendja, lub przedstawia, gdzie należy, wnioski o nadanie stypendjów, orzeka o dopuszczalności ulg w przepisanych studjach, zezwala na wpis spóźniony w zastrzeżonych mu granicach i orzeka o uwolnieniu od czesnego.

16/ Wykonywa władzę dyscyplinarną nad naukowym personalem pomocniczym Zakładów Uniwersyteckich.

17/ Przedkłada Dyrekcji Bibljoteki Uniwersyteckiej za pośrednictwem Senatu Akademickiego życzenia członków Wydziału co do zakupna dzieł i prenumeraty czasopism naukowych.

18/ Przyjmuje sprawozdanie Dziekana z czynności, które tenże wykonuje imieniem Kollegjum profesorskiego.

Kollegjum profesorskie załatwia poruczone mu sprawy kollegjalnie na posiedzeniach. Do powzięcia uchwał potrzebna jest obecność większości członków Kollegjum profesorskiego. Delegaci docentów mają w Kollegjum profesorkiem głos doradczy, a stanowczy jedynie przy wyborze dziekana i elektorów.

Protokół z posiedzeń Kollegjum profesorskiego spisuje jeden z jego członków, a Dziekan przedkłada odpis protokułu za pośrednictwem Rektora Ministerstwu.

W sprawach, wymagających kompetencji fachowej /powoływanie profesorów, habilitowanie docentów, mianowanie kierowników Zakładów naukowych, mianowanie naukowych sił pomocniczych tych Zakładów i t.p./ Kollegjum profesorskie Wydziału Filozoficznego obraduje i uchwala w dwóch oddzielnych sekcjach: humanistycznej i matematyczno-przyrodniczej. Posiedzeniom każdej sekcji przewodniczy Dziekan Wydziału. Uchwały każdej Sekcji zapadają imieniem całego Kollegjum profesorskiego, a wygotowane na podstawie powziętych w ten sposób uchwał pisma i akty są podpisywane "Kollegjum profesorskie Wydziału Filozoficznego /Sekcja humanistyczna/", albo "Kollegjum profesorskie Wydziału Filozoficznego /Sekcja matematyczno-przyrodnicza/".

§ 9. Dziekan.

Dziekan jest przewodniczącym Kollegjum profesorskiego i Przełożonym Wydziału. Wybiera go na każdy rok akademicki Kollegjum profesorskie z pośród zwyczajnych profesorów Wydziału.

Przez rok akademicki, następujący po roku jego urzędowania, były Dziekan jest Prodziekanem, t. j. zastępcą Dziekana. Prodziekana zastępuje w razie potrzeby jego poprzednik w urzędowaniu.

Dziekan zwołuje posiedzenia Kollegjum profesorskiego i układa porządek obrad; jest zobowiązany zwołać posiedzenie Kollegjum profesorskiego, jeżeli tego zażąda piąta część członków Kollegjum, podając porządek obrad.

Dziekan czuwa nad wykonaniem uchwał Kollegjum profesorskiego. W wypadkach niecierpiących zwłoki wydaje imieniem Kollegjum profesorskiego stosowne zarządzenia, zdając z nich sprawę na najbliższem posiedzeniu Kollegjum profesorskiego.

Dziekan czuwa nad przestrzeganiem przepisów, obowiązujących należące do Wydziału osoby; zauważone usterki usuwa bądź sam, bądź podaje je do wiadomości Kollegjum profesorskiego, lub za jego pośrednictwem Senatu Akademickiego.

Dziekan kieruje wszystkiemi sprawami tyczącemi się egzaminów doktorskich i tym egzaminom przewodniczy; wątpliwości w wykonywaniu dotyczących przepisów przedkłada do rozstrzygnięcia Kollegjum profesorskiemu.

Dziekan przyjmuje słuchaczów zwyczajnych i nadzwyczajnych, utrzymuje przy pomocy biura Wydziału ich ewidencję, oraz ewidencję ich studjów, udziela słuchaczom potrzebnych im informacyj i wskazówek, przyjmuje ich prośby i zażalenia.

Przez ręce Dziekana przechodzi korespondencja Zakładów naukowych z władzami naczelnymi Państwa; Dziekan ma prawo zaopatrywać tę korespondencję swoją opinją.

§ 10. "Studja".

Dla pewnych kierunków przygotowania zawodowego mogą

być tworzone w obrębie Uniwersytetu osobne "Studja" /dentystyczne, rolnicze, farmaceutyczne i t. p./, którym służą bądź osobne katedry i Zakłady naukowe, bądź istniejące już w obrębie jednego lub kilku Wydziałów katedry i Zakłady. Stosownie do swej organizacji "Studja" bywają przydzielone bądź jednemu z Wydziałów, bądź podlegają bezpośrednio Senatowi Akademickiemu.

Na czele każdego "Studjum" stoi Dyrektor, wybrany bądź przez Senat Akademicki, bądź przez Kollegjum profesorskie Wydziału, do którego "Studjum" jest przydzielone. Szczegółową organizację każdego "Studjum" i stanowisko jego Dyrektora określa regulamin bądź ułożony przez Kollegjum profesorskie, a przez Senat Ministerstwu do zatwierdzenia przedłożony, bądź ułożony przez Senat Akademicki po wysłuchaniu opinji odpowiednich Kollegjów profesorskich a przez Ministerstwo zatwierdzony.

Dyrektorem "Studjum" może być tylko profesor Uniwersytetu.

IV. P E R S O N A L N A U C Z Y C I E L S K I .

§ 11. Profesorowie.

Profesorowie są albo zwyczajni albo nadzwyczajni. Nie należą do żadnej klasy /rangi/ funkcjonarjuszy państwowych, posiadają jednak prawa i przywileje funkcjonarjuszy państwowych. Profesorowie nadzwyczajni różnią się od zwyczajnych tem, że nie mogą piastować funkcji akademickich Rektora, Dziekana i Promotora, że pobierają niższą płacę od profesorów zwyczajnych, i, że w skład Komisji rygorosalnych wchodzą tylko wtedy, gdy brak profesorów zwyczajnych dotyczącego przedmiotu. Pozatem profesorowie zwyczajni i nadzwyczajni są sobie równi w prawach i obowiązkach.

Profesorami mogą być tylko mężczyźni.

Na stanowisko profesora nie wpływa okoliczność, czy pobiera on płacę ze skarbu Państwa, czy też z funduszów Uniwersyteckich, czy w końcu z cochodów utworzonych w tym celu fundacji. Wysokość płacy pobieranej ze skarbu Państwa określa osobna ustawa. Wysokość poborów pobieranych z funduszów

Na czele katedry „Sztuki" stoi dyrektor profesor Antoni Procajło, czł. rzeczywisty Akademii Umiejętności w Krakowie, członek Komitetu Historycznego Polskiej

Uniwersyteckich normuje w każdym poszczególnym wypadku w porozumieniu z Senatem Akademickim Kollegjum profesorskie, powołujące profesora. Wysokość poborów płynących z fundacji na ten cel utworzonych bądź wynika z postanowień aktu fundacyjnego, bądź bywa określona w sposób przewidziany dla poborów pochodzących z funduszów Uniwersyteckich.

Do piastowania profesury zwyczajnej albo nadzwyczajnej mogą być powoływani mianowani na pewien z góry określony czas na osobną umową.

Tytuł profesora zwyczajnego albo nadzwyczajnego przysługuje wyłącznie osobom, na te stanowiska powołanym; nie może tedy tytuł ten być nadawany innym osobom jako odznaczenie.

Powoływanie profesorów zwyczajnych i nadzwyczajnych na katedry opróżnione lub nowotworzone należy do kompetencji Kollegjów profesorskich; Rządowi przysługuje jednak prawo założenia swego veto, w którym to przypadku Kollegjum profesorskie ma obowiązek powołania innego kandydata. O ile profesor ma pobierać płacę ze skarbu Państwa, Rząd, asygnując mu pobory, określa zarazem zakres jego obowiązków nauczycielskich.

Przenoszenie profesorów zwyczajnych i nadzwyczajnych w stan spoczynku należy również do kompetencji Kollegjów profesorskich; przy czem Rządowi przysługuje prawo założenia swego veta. Profesor, który skończył 70-ty rok życia, przechodzi z końcem roku akademickiego, w którym osiągnął tę granicę wieku, w stan spoczynku, i otrzymuje pełne pobory emerytalne o ile w chwili powołania go na katedrę nie zostały umówione inne warunki. Kollegjum profesorskie może wyjątkowo zgodzić się na odroczenie o jeden rok przejścia w stan spoczynku profesora, który osiągnął granicę wieku.

Profesor, który przeszedł na emeryturę wskutek osiągnięcia granicy wieku, t. j. 70 roku życia, albo pełnej liczby lat służby, zachowuje i nadal prawo wykładania i prowadzenia prac naukowych i nie przestaje być członkiem Kollegjum profesorskiego; traci jednak prawo piastowania funkcji aka-

demickich, kierowania Zakładami naukowymi i brania udziału w egzaminach rygorosalnych.

Kollegjum profesorskie może wybitnych uczonych, osiadłych stale w siedzibie Uniwersytetu mianować profesorami honorowymi, nadając im tem samem prawo wykładania i prowadzenia ćwiczeń. Taka nominacja odbywa się według tych samych zasad co nadawanie doktoratów honorowych. Profesorem honorowym może być też mianowany były rzeczywisty profesor danego Wydziału.

Każdy profesor jest zobowiązany do pracy naukowej, do sumiennego pełnienia przyjętych na siebie rwaz z powołaniem na katedrę obowiązków nauczycielskich i do udziału w pracach Kollegjum profesorskiego. Profesorowie nie mogą się uchylać od funkcji akademickich do piastowania których są wybierani, o ile wybierający ich czynniki nie uznają słuszności motywów uchylenia się. Profesorowie zwyczajni, a w danym razie i nadzwyczajni mają też obowiązek brania udziału w rygorosach.

Jako członkowie korporacji Uniwersyteckiej winni profesorowie czujnie stać na straży jej godności i interesów.

Czasowego zwolnienia od obowiązków nauczycielskich może udzielać profesorom Kollegjum profesorskie, gdy chodzi o urlop najwyżej dwutygodniowy w jednym półroczu; urlopów dłuższych udziela profesorom, pobierającym płacę ze skarbu Państwa Ministerstwo, wszystkim innym Senat Akademicki - zawsze na wniosek Kollegjum profesorskiego. Urlopów takich należy udzielać od czasu do czasu dla celów naukowych.

Profesorowie podlegają bezpośrednio Dziekanowi i Kollegjum profesorskiemu swego Wydziału, pozatem Senatowi Akademickiemu i Rektorowi w sprawach wchodzących w ich kompetencję.

§ 12. Docenci.

Kto drogą unormowanej dotyczącemi przepisami habilitacji uzyskał prawo wykładania i prowadzenia ćwiczeń

na jednym z Wydziałów Uniwersytetu, staje się docentem Uniwersytetu. Prawo to a zarazem stanowisko docenta Uniwersytetu traci, kto przez dwa półrocza z rzędu z jego nie korzysta, o ile Kollegjum profesorskie nie uzna tej przerwy za uzasadnioną. Docentem Uniwersytetu może być tylko mężczyzna.

Habilitacji docentów dokonują Kollegja profesorskie za zatwierdzeniem Senatu Akademickiego, który zarówno o zatwierdzeniu jak o niezatwierdzeniu każdej habilitacji zdaje sprawę Ministerstwu.

Docenci mogą uchwałą Kollegjum profesorskiego otrzymać obowiązek wykładania /prowadzenia ćwiczeń/ za odpowiednią remuneracją, płatną bądź ze skarbu Państwa, bądź z własnych funduszów Uniwersytetu, bądź z dochodów ustanowionych w tym celu fundacji.

Docentom wyróżniającym się gorliwością w pracy naukowej i nauczycielskiej może być przyznawana przez Kollegjum profesorskie lub na jego wniosekkprzez Senat Akademicki albo Rząd od wypadku do wypadku stosowna remuneracja.

Docenci korzystają na równi z profesorami z poręczonej zasadniczemi ustawami Państwa wolności nauki i nauczania.

Docenci należący do jednego Wydziału wybierają corok z pośród siebie dwóch delegatów do Kollegjum profesorskiego.

W ciągu półrocza, w którem docent rozpoczął wykłady, nie może ich przerwać, nie uzyskawszy urlopu - najwyżej dwutygodniowego od Kollegjum profesorskiego - dłuższego od Senatu Akademickiego - a gdy spełnia za remuneracją płatną ze Skarbu Państwa obowiązek wykładania, od Ministerstwa.

Docenci podlegają bezpośrednio Dziekanowi i Kollegjum profesorskiemu swego Wydziału, pozatem Senatowi Akademickiemu i Rektorowi w sprawach wchodzących w ich kompetencję.

§ 13. Lektorowie i instruktorowie.

Lektorowie i instruktorowie udzielają nauki umiejętności praktycznych /języków, wymowy, rysunków, gimnastyki itp./ Mianuje ich Senat Akademicki po wysłuchaniu opinji kompeten-

tnych Kollegjów profesorkich na stałe lub na ograniczony okres czasu, normując zarazem ich obowiązki i ewentualnie pobory.

Lektorom i instruktorom mogą być przydane potrzebne im środki naukowe, któremi zarządzają, odpowiadając za nie przed Senatem Akademickim.

V. ARCHIWUM, BIBLJOTEKA UNIWERSYTECKA, ZAKŁADY NAUKOWE.

§ 14. Archiwum Uniwersyteckie.

Archiwum Uniwersyteckie przechowuje wszystkie dokumenty i pamiątki Uniwersytetu oraz akta, które nie są już potrzebne do bieżącego urzędowania biur Uniwersyteckich.

Na czele Archiwum Uniwersyteckiego stoi wybrany przez Senat Akademicki z pośród profesorów Archiwarjusz, któremu może być przyznana stosowna remuneracja i potrzebny personal pomocniczy.

Archiwum Uniwersyteckie, Archiwarjusz i jego personal pomocniczy podlegają bezpośrednio Senatowi Akademickiemu.

§ 15. Bibljoteka Uniwersytecka.

Bibljoteka Uniwersytecka służy potrzebom naukowym wszystkich Wydziałów Uniwersytetu i istniejących w nim "Studjów" i podlega bezpośrednio Senatowi Akademickiemu.

Senat Akademicki mianuje dyrektora Bibljoteki Uniwersyteckiej, przyczem Rząd ma prawo założenia swego veto a na wniosek dyrektora Bibljoteki wszystkich urzędników i personal pomocniczy jakoteż stałą służbę Bibljoteki.

Dyrektor Bibljoteki jest członkiem Korporacji Uniwersyteckiej, przełożonym całego personalu bibljotecznego i pośredniczy między nim a Senatem Akademickim, udziela też personalowi urlopów, jemu zaś udziela urlopów Senat Akademicki.

Senat Akademicki zatwierdza opracowany przez dyrekcję Bibljoteki Uniwersyteckiej regulamin, normując sposób korzystania ze zbiorów bibljotecznych przez osoby należące do

składu Uniwersytetu i przez osoby postronne; regulamin, dotyczący wewnętrznych czynności Biblioteki i jej personelu, wydaje dyrektor według własnego uznania.

Dyrekcja Biblioteki Uniwersyteckiej przedkłada Senatowi Akademickiemu coroczne sprawozdanie z swych czynności wraz z zamknięciem rachunków, do którego dołącza spis nabytków w ciągu ostatniego roku dzieł i czasopism.

Senat Akademicki może powołać do życia stałą Komisję Biblioteczną jako swój organ doradczy dla spraw Biblioteki Uniwersyteckiej. W skład tej Komisji wchodzi także dyrektor Biblioteki Uniwersyteckiej, którego zaprasza też Senat Akademicki na swe posiedzenia udzielając mu głosu doradczego, ilekrotnie na porządku obrad znajdują się sprawy tyczące się Biblioteki Uniwersyteckiej.

§ 16. Zakłady naukowe.

Istniejące na poszczególnych Wydziałach Zakłady naukowe obejmują Seminarja, Zakłady w znaczeniu ścisłejszym, Obserwatorja, Ogrody botaniczne, Kliniki, Ambulatorja, Zbiory i Muzea. Służą badaniom naukowym i kształceniu naukowemu młodzieży akademickiej.

Na czele każdego Zakładu stoi dyrektor, mianowany przez Kollegjum profesorskie Wydziału, do którego Zakład należy. Na dyrektorów Zakładów powołuje Kollegjum profesorskie profesorów, reprezentujących gałąź wiedzy w Zakładzie uprawianej, a to w chwili powołania profesora na katedrę, z którą jest połączony Zakład naukowy. W razie opróżnienia się dyrektury Zakładu mianuje Kollegjum profesorskie z pośród swoich członków prowizorycznego dyrektora, który opiekuje się Zakładem aż do definitywnego obsadzenia stanowiska dyrektora.

Dyrektor Zakładu odpowiada przed Kollegjum profesorskiem za prawidłowe funkcjonowanie Zakładu i kieruje uprawianą w nim pracą naukową i odbywającymi się w nim ćwiczeniami słuchaczy; jest też odpowiedzialny za jego administrację finansową.

Rachunkowość Zakładu naukowego prowadzi albo jego

dyrekcja albo na jej życzenie Kwestura Uniwersytetu, która w takim razie dla danego Zakładu otwiera osobne konto. -

Dyrektor każdego Zakładu układa jego regulamin. Regulamin ten, normujący czynności personalu Zakładowego i sposób korzystania z urządzeń Zakładu przez pracujące w nim naukowo osoby oraz przez kształcącą się w nim młodzież akademicką, wymaga jak każda jego zatwierdzenia przez Kollegjum profesorskie danego Wydziału.

Z końcem każdego roku administracyjnego Dyrektor Zakładu przedkłada Senatowi Akademickiemu zatwierdzone przez Kollegjum profesorskie zamknięcie rachunków Zakładu, dołączając wykaz zmian zaszłych w inwentarzu Zakładu.

Dyrektor Zakładu jest bezpośrednim przełożonym całego personalu Zakładowego i jego rzecznikiem w Kollegjum profesorskiem, gdy chodzi o sprawy personalu naukowego, a wobec Senatu Akademickiego i Rektora gdy chodzi o sprawy personalu administracyjnego, służby stałej i pomocniczej.

§ 17. Personal Zakładów naukowych.

Naukowe siły pomocnicze Zakładów Uniwersyteckich dzielą się na trzy kategorje: I. Adjunktów, prosektorów, kustoszów itp., II. Asystentów starszych i młodszych, III. Stypendystów, demonstratorów itp.

Naukowe siły pomocnicze I kategorji są - ewentualnie obok asystentów i stypendystów - naukowymi organami pomocniczymi Dyrektorów w takich Zakładach, które, jak obserwatorjum astronomiczne, ogród botaniczny, większe zbiory zoologiczne, niektóre Zakłady lekarskie itp. spełniają poza zwykłemi zadaniami Zakładów Uniwersyteckich zadania specjalne, wymagające osobnych kwalifikacji, większego doświadczenia i dłuższej ciągłości. We wszystkich innych Zakładach naukowych mianuje się tylko siły pomocnicze II i III kategorji, lub jednej z nich.

Naukową siłą pomocniczą I kategorji może zostać, kto posiada kwalifikacje na asystenta starszego a nadto specjalną kwalifikację w danym przypadku wymaganą; asystentem starszym

może zostać kto ukończył odpowiednie studja uniwersyteckie lub politechniczne lub ze stopniem doktorskim; asystentem młodszym kto znajduje się na ostatnim roku odpowiednich studjów uniwersyteckich lub w stadjum egzaminów doktorskich; pomocniczą siłą naukową III kategorji, kto znajduje się conajmniej na II roku odpowiednich studjów uniwersyteckich. Wszystkie naukowe siły pomocnicze Zakładów Uniwersyteckich mianuje Kollegjum profesorskie Wydziału, do którego Zakład należy, na wniosek Dyrektora Zakładu. Nominacja sił pomocniczych pierwszej kategorji nie jest ograniczona co do czasu i może tym siłom nadawać stanowisko stałych funkcjonarjuszy państwowych; nominacja asystentów starszych opiewa w zasadzie na dwa lata, może być jednak ponowiona; nominacja asystentów młodszych opiewa na dwa lata i nie może być ponowiona; nominacja naukowych sił pomocniczych III kategorji opiewa w zasadzie na rok i może być najwyżej trzykrotnie ponowiona.

Nominacje naukowych sił pomocniczych I kategorji wymaga zatwierdzenia ze strony Senatu Akademickiego; nominacja asystentów starszych tylko wtedy - gdy kandydat był już- chociaż z przerwami - przez sześć lat asystentem tego samego lub innego Zakładu tego samego Uniwersytetu.

Płace naukowych sił pomocniczych Zakładów Uniwersyteckich normuje - o ile pobierają je ze Skarbu Państwa - osobna ustawa; płace, płynące z funduszów Uniwersyteckich, Senat Akademicki po wysłuchaniu opinji dotyczącego Kollegjum profesorskiego, powziętej na podstawie wniosku Dyrektora danego Zakładu.

W Zakładach większych mogą być dodane Dyrektorom osobne siły administracyjne lub techniczne.

Stałą służbę Zakładów mianuje i przenosi w stn spoczynku Senat Akademicki na wniosek Dyrektora, zaopinjowany przez Kollegjum profesorskie; przyjmowania i usuwania służby pomocniczej dokonywa w ten sam sposób Rektor Uniwersytetu.

Cały personel Zakładu naukowo podlega jego Dyrektorowi dalej Kollegjum profesorskiemu z Dziekanem i Senatowi Aka-

demickiemu z Rektorem; personal administracyjny i służba podlega nadto Sekretarzowi Uniwersytetu.

Urlopów krótszych - do najwyżej dwóch tygodni w ciągu jednego półrocza - udziela personalowi Zakładu jego dyrektor. Urlopów dłuższych udziela naukowemu personalowi pomocniczemu Kollegjum profesorskie a personalowi administracyjnemu i służbie stałej Senat Akademicki, pomocniczej Rektor, na wniosek Dyrektora Zakładu.

VI. STUDJA I EGZAMINY UNIWERSYTECKIE, STOPNIE AKADEMICKIE

§ 18. Studja, egzaminy, stopnie.

O ile studja uniwersyteckie służą kształceniu przyszłych badaczy naukowych, organizacja studjów należy wyłącznie do kompetencji Kollegjów profesorskich; o ile mają przygotowywać młodzież do zawodów praktycznych, organizacja ich podlega ogólnym przepisom, wydanym przez Rząd po wysłuchaniu opinji wszystkich Uniwersytetów Państwa.

W myśl tej zasady układanie programu wykładów i ćwiczeń jest rzeczą Kollegjów profesorskich; Rządowi zaś przysługuje prawo kontroli nad tym programem o tyle, o ile chodzi o stwierdzenie, czy znalazły w nim uwzględnienie studja, wymagane od kandydatów zawodów praktycznych i czy siły nauczycielskie, pobierające płacę ze Skarbu Państwa, czynią zadość nałożonym na nie obowiązkom.

Przed wydaniem przepisów tyczących się egzaminów wymaganych od kandydatów zawodów praktycznych, Rząd zasięga opinji wszystkich Uniwersytetów Państwa.

Stopień doktora uzyskuje w zasadzie absolwent Uniwersytetu, który ukończył przepisane studja i zdał wymagane egzaminy. Przepisy o egzaminach doktorskich układają Kollegja profesorskie a zatwierdza Rząd. Każdy kandydat winien wszystkie egzamina doktorskie zdawać w jednym i tym samym Uniwersytecie; odstępstwo od tej zasady jest dopuszczalne tylko w razie zgody wchodzących w grę Uniwersytetów /Kollegjów profeso

skich.

Rodzajów doktoratów jest tylo, ale istnieje różnych Wydziałów. Stopnia doktorskiego udziela Wydział pod egidą Uniwersytetu przez wyznaczonego promotora w obecności Dziekana pod przewodnictwem Rektora.

Stopień doktora honoris causa może być udzielany wyjątkowo za zasługi położone około nauki. Zamiar Kollegjum profesorskiego przyznania doktoratu honorowego ma być podany do wiadomości innym Kollegjom profesorskim danego Uniwersytetu, które wypowiadają o tym zamiarze swoją opinję. Następnie zapada na Kollegjum profesorskiem, które podjęło inicjatywę, uchwała, która, gdy jest pozytywna, wymaga do swej prawomocności większości 2/3 głosów i zatwierdzenia Senatu Akademickiego.

Stopień magistra może być nadawany absolwentom pewnych "Studjów" w myśl osobnego regulaminu tych "Studjów".

Nostryfikacja uzyskanych za granicą stopni akademickich należy do kompetencji odpowiednich Kollegjów profesorskich /Dyrektorów "Studjów"/ i wymaga w każdym poszczególnym wypadku zatwierdzenia Rządu.

§ 19. Podział roku akademickiego.

Rok akademicki rozpoczyna i kończy się z dniem 15 września. Półrocze zimowe liczy się od 1 października do 8 lutego, półrocze letnie od 1 marca do 8 lipca. Wpisy odbywają się w okresie dwutygodniowym, poprzedzającym bezpośrednio początek każdego półrocza.

Ferje Bożego Narodzenia trwają od 22 grudnia do 2 stycznia włącznie, wielkanocne od wielkiej środy do wtorku po świętach włącznie. Poza tem są wolne od wykładów tylko niedziele i święta uroczyste rzymsko-katolickie i dni przez ustawę państwową jako uroczyste uznane. Nadto może Senat Akademicki cztery dni w ciągu roku akademickiego uznać jako wolne od wykładów.

skich.

Rodzajów doktoratów jest tyle, ile istnieje różnych Wydziałów. Stopnia doktorskiego udziela Wydział pod egidą Uniwersytetu przez wyznaczonego promotora w obecności Dziekana pod przewodnictwem Rektora.

Stopień doktora honoris causa może być udzielany wyjątkowo za zasługi położone około nauki. Zamiar Kollegjum profesorskiego przyznania doktoratu honorowego ma być podany do wiadomości innym Kollegjom profesorskim danego Uniwersytetu, które wypowiadają o tym zamierze swoją opinję. Następnie zapada na Kollegjum profesorskiem, które podjęło inicjatywę, uchwała, które, gdy jest pozytywne, wymaga do swe prawomocności większości 2/3 głosów i zatwierdzenia Senatu Akademickiego.

Stopień magistra może być nadawany absolwentom pewnych "Studjów" w myśl osobnego regulaminu tych "Studjów".

Nostryfikacja uzyskanych za granicą stopni akademickich należy do kompetencji odpowiednich Kollegjów profesorskich /Dyrektorów "Studjów"/ i wymaga w każdym poszczególnym wypadku zatwierdzenia Rządu.

§ 19. Podział roku akademickiego.

Rok akademicki rozpoczyna i kończy się z dniem 15 września. Półrocze zimowe liczy się od 1 października do 8 lutego, półrocze letnie od 1 marca do 8 lipca. Egzamina odbywają się w okresie dwutygodniowym, poprzedzającym bezpośrednio początek każdego półrocza.

Ferje Bożego Narodzenia trwają od 22 grudnia do 2 stycznia włącznie, wielkanocne od wielkiej środy do wtorku po świętach włącznie. Poza tem są wolne od wykładów tylko niedziele i święta uroczyste rzymsko-katolickie i dni przez ustawę państwową jako uroczyste uznane. Nadto może Senat Akademicki cztery dni w ciągu roku akademickiego uznać jako wolne od wykładów.

VII. S Ł U C H A C Z E U N I W E R S Y T E T U .

§ 20. Rodzaje słuchaczy, ich prawa i obowiązki.

Słuchacze Uniwersytetu dzielą się na zwyczajnych i nadzwyczajnych. Charakteru słuchacza zwyczajnego nabywa się przez immatrykulację, słuchacza nadzwyczajnego drogą przyjęcia przez Dziekana danego Wydziału. Słuchaczami zwyczajnymi i nadzwyczajnymi Wydziału Teologicznego mogą być tylko mężczyźni.

Mocą immatrykulacji słuchacz zwyczajny staje się członkiem Korporacji Uniwersyteckiej /obywatelem akademickim/, a tem samem współodpowiedzialnym za jej godność i odbro; poddaje się karności akademickiej i obowiązuje się do posłuszeństwa wobec Władz Akademickich i ich zarządzeń, do przestrzegania dobrych obyczajów i do sumiennego poświęcania się obranym studjom naukowym. Zarazem zyskuje prawo korzystamia - po dokonanym wpisie - z odbywających się w Uniwersytecie wykładów i ćwiczeń i wogóle z urządzeń Uniwersytetu, prawo zdawania egzaminów w myśl obowiązujących w tej mierze przepisów oraz dostąpienia stopnia akademickiego. W razie potrzeby ma prawo do opieki ze strony Władz Akademickich i do uczestniczenia w beneficjach dla młodzieży akademickiej przeznaczonych.

Słuchacz nadzwyczajny ma jedynie prawo korzystania - po dokonanym wpisie - z wykładów i ćwiczeń odbywających się w Uniwersytecie.

Dokonana immatrykulacja pozostaje w mocy dopóty, dopóki nie nastąpuje exmatrykulacja lub dopóki słuchacz nie przerwie swych studjów na dłużej niż jedno półrocze, przyczem jednak czas służby wojskowej w przerwę się nie wlicza.

Słuchacze zwyczajni jednego i tego samego Uniwersytetu mają prawa łączyć się w związki /stowarzyszenia/ akademickie, którym jednak nie wolno mieć zabarwienia lub celu politycznego. Senat Akademicki zatwierdza statuty Związków akademickich, wykazuje nad nimi opiekę przy pomocy

kuratorów i może w razie potrzeby wszczynać akademickie rozwiązań.

Zebrania słuchaczy zwyczajnych w murach Uniwersytetu są poza zebraniami członków Związków akademickich dopuszczalne za każdorazowem zezwoleniem Senatu Akademickiego tylko w sprawach tyczących się samej młodzieży i mogą się odbywać jedynie w obecności Rektora lub wyznaczonego przezeń następcy.

Szczegółowe warunki dostąpienia immatrykulacji, zapisywania się na wykłady w charakterze bądź słuchacza zwyczajnego bądź słuchacza nadzwyczajnego, dalej postanowienia o uczęszczaniu na wykłady i ćwiczenia, o korzystaniu z urządzeń Uniwersyteckich i wogóle o prawach i obowiązkach słuchaczy zawierają "Przepisy dla słuchaczów". Przepisy te układa w porozumieniu z Kolegjami profesorskiemi /Dyrektorami Studjów/ Senat Akademicki i przedkłada do zatwierdzenia Rządowi.

VIII. F I N A N S Y U N I W E R S Y T E T Ó W.

§ 21. Majątek własny Uniwersytetu a wyposażenie rządowe.

Uniwersytety jako korporacje posiadają tem samem osobowość prawną, a zatem zdolność nabywania ruchomego i nieruchomego majątku i rozporządzania nim w granicach określonych jego przeznaczeniem.

Uniwersytety mogą zakładać i prowadzić związane z ich zadaniami naukowymi przedsiębiorstwa przemysłowe np. drukarnie, introligatornie i księgarnie.

Majątek lub dochód Uniwersytetów nie pochodzący ze skarbu Państwa, nie może zwolnić Rządu od wypłacania im raz przyznanego uposażenia.

Wszelkie gmachy Uniwersyteckie, będące obecnie własnością Rządu, zostają wpisane na rzecz danego Uniwersytetu do ksiąg publicznych; tak samo stają się własnością danego Uniwersytetu cało jego urządzenie wewnętrzne i wszelkie jego środki i zbiory naukowe, pochodzące z przyznawanego Uniwersytetowi dotąd uposażenia Rządowego.

Uposażenia przyznawane Uniwersytetowi przez Rząd na pokrycie wydatków personalnych /pobory profesorów, remuneracje docentów, doktorów i instruktorów, płace pomocniczego personalu naukowego, urzędników bibljotecznych i wszystkich innych urzędników, podurzędników oraz służby/ wypłaca Rząd bezpośrednio uprawnionym do tego osobom.

Uposażenia przyznawane Uniwersytetowi przez Rząd na pokrycie wydatków rzeczowych /dotacje Bibljoteki Uniwersyteckiej i Zakładów naukowych, wyposażenie na potrzeby monilijarne, kancelaryjne i gospodarcze, na konserwacje budynków i inwentarza/ wypłaca Rząd Kwesturze Uniwersytetu; z chwilą tej wypłaty uposażenia to staje się własnością Uniwersytetu , który zarządza dotyczącemi funduszami zgodnie z ich przeznaczeniem, zdając raz na rok Rządowi sprawę za pośrednictwem Senatu Akademickiego.z ich użycia.

Oszczędności, wynikające ewentualnie z niewykorzystania pewnych funduszów, należących do wyposażenia rzeczowego, mogą być użyte na pokrycie bieżących niedoborów innych funduszów tegoż wyposażenia. Takie przesunięcia mogą jednak, o ile chodzi o dotacje naukowe Zakładów Uniwersyteckich, nastąpić tylko z uchwały wchodzących w grę Kolegjów profesorskich o ile zaś chodzi o inne fundusze, objęte uposażeniem rzeczowem, tylko z uchwały Senatu Akademickiego.

Pochodzącemi z dawniejszego lub bieżącego uposażenia budynkami Uniwersyteckimi, ich wewnętrznem urządzeniem jakoteż pochodzącemi z tego samego źródła zbiorami i środkami naukowymi rozporządzać może Uniwersytet tylko za zgodą Rządu. Wyjątek tworzą przedmioty urządzenia wewnętrznego, o ile są zużyte lub zbyteczne i nie wymagają zastąpienia ich nowemi na koszt Rządu.

Co do jednorazowych większych wydatków Rządu na cele nadzwyczajne Uniwersytetu /wybudowanie nowych gmachów Uniwersyteckich, większe roboty rekonstrukcyjne, pierwsze urządzenie i wyposażenie nowych Zakładów naukowych itp./ winno być stosowane analogicznie podane wyżej zasady, bez względu na to w czyim zarządzie wspomniane roboty budowlane i rekonstrukcyjne będą wykonane.

Podmiotem majątku Uniwersyteckiego może być tylko Uniwersytet jako taki; nie mogą więc posiadać własnego majątku ani poszczególne Wydziały ani poszczególne Zakłady naukowe Uniwersytetu. Uniwersytet może jednak majątkiem i dochodami, które otrzymuje na pewne określone cele /np. na rzecz poszczególnych katedr lub zakładów/ rozporządzać tylko zgodnie z ich przeznaczeniem.

IX. U R Z Ę D Y A D M I N I S T R A C Y J N E

U N I W E R S Y T E T Ó W .

§ 22. Podział Urzędów administracyjnych Uniwersytetu.

Urzędami administracyjnymi Uniwersytetu są:

A. Sekretarjat Uniwersytetu,

B. Kancelarja Uniwersytetu obejmująca 1/biuro Senatu Akademickiego i Rektoratu, 2/ biura Wydziałów i Dziekanatów, 3/ biuro podań,

C. Kwestura Uniwersytetu,

D. Zarząd gmachów Uniwersyteckich.

Senat Akademicki uchwala regulamin czynności dla wszystkich urzędów administracyjnych Uniwersytetu i dla ich personalu.

§ 23. Sekretarjat Uniwersytetu.

Sekretarz Uniwersytetu jest członkiem Korporacji Uniwersyteckiej i naczelnym stałym organem administracyjnym podanym do bezpośredniej pomocy Rektorowi i Dziekanom; wobec coroczności zmiany tych przedstawicieli Władz Akademickich powinien wspierać ich w przestrzeganiu ciągłości w urzędowaniu Władz Akademickich i wogóle we wszystkich sprawach administracyjnych, wchodzących w zakres ich działania. Zarazem Sekretarz Uniwersytetu jest przełożonym wszystkich urzędów administracyjnych Uniwersytetu i całego nie-naukowego personalu Uniwersytetu. Wyjątek tworzą jedynie personel Bibljoteki Uniwersyteckiej, podlegający bezpośrednio jej Dyrektorowi i personel Zakładów naukowych, podlegający dyrektorom tych Zakładów. Służba jednak zarówno Bibljoteki Uniwersytec-

kiej jak też Zakładów naukowych podlega bezpośrednio także sekretarzowi.

Cały podległy sekretarzowi personal zwraca się do Senatu Akademickiego i Rektora wyłącznie za bezpośrednictwem Sekretarza Uniwersytetu.

Sekretarz Uniwersytetu jest zarazem notarjuszem Uniwersytetu.

Sekretarzowi może być dodany pomocnik.

§ 24. Kancelarja Uniwersytetu.

Biura Senatu Akademickiego /Rektoratu/ i Wydziałów /Dziekanatów i Kolegjów Profesorskich/ załatwiają wszystkie sprawy biurowe wymienionych Władz Akademickich.

Biuro Senatu Akademickiego /Rektoratu/ składa się z potrzebnej ilości urzędników konceptowych i pomocniczych sił kancelaryjnych; na czele tego biura stoi urzędnik konceptowy z tytułem kierownika Kancelarji Uniwersyteckiej.

Biuro każdego Wydziału składa się conajmniej z jednej siły kancelaryjnej /konceptowej lub pomocniczej/ i z subpedelado danego Wydziału, któremu są przydzielone funkcje manipulacyjne biura.

Biuro pedela Uniwersytetu pełni funkcję expedytu całej kancelarji Uniwersyteckiej i załatwia zarazem wszystkie czynności manipulacyjne, związane z promocjami. Pedel jest zarazem organem pomocniczym Sekretarza Uniwersytetu we wszystkich sprawach służby Uniwersyteckiej.

Cały personal kancelarji Uniwersyteckiej podlega bezpośrednio kierownikowi kancelarji Uniwersyteckiej, a dalej Sekretarzowi Uniwersytetu, Senatowi Akademickiemu i Rektorowi.

§ 25. Kwestura.

Kwestura Uniwersytetu prowadzi całą kasowość i rachunkowość Uniwersytetu z wyjątkiem kasowości i rachunkowości Biblioteki Uniwersyteckiej oraz tych Zakładów naukowych, których Dyrektorowie czynią to w zakresie własnym.

Na czele Kwestury stoi Kwestor mianowany przez Senat Akademicki i podlegający bezpośrednio Sekretarzowi Uniwersytetu a dalej Senatowi Akademickiemu i Rektorowi. Kwestorowi dodany jest odpowiedni personal urzędniczy i pomocniczy.

§ 26. Zarząd gmachów Uniwersyteckich.

Zarząd gmachów Uniwersyteckich czuwa nad bezpieczeństwem, konserwacją, czystością, oświetleniem i opalaniem gmachów Uniwersytekich oraz nad wszelkiemi znajdującemi się w tych gmachach instalacjami technicznemi. Do zarządu gmachów należy też piecza nad wewnętrznym urządzeniem mobiljarnem lokalności reprezentacyjnych, biurowych i wykładowych, oraz nadzór nad stanem mieszkań znajdujących się w gmachach Uniwersyteckich, jakoteż nad mieszczącemi się w obrębie Uniwersytetu podwórzami i ogrodami /z wyjątkiem ogrodu botanicznego/.

Co się tyczy nadzoru nad wewnętrznem urządzeniem mobiljarnem Zakładów naukowych, należy on w zasadzie do Dyrekcji tych Zakładów, może być jednak na wniosek Dyrekcji za zgodą Senatu Akademickiego poruczone także zarządowi gmachów Uniwersyteckich.

Zarząd gmachów Uniwersyteckich zawiaduje magazynem przedmiotów codziennego użytku do powyższych celów potrzebnych /opał, żarówki, miotły itp./.

W sprawach wchodzących w zakres działania Zarządu gmachów Uniwersyteckich służba Uniwersytecka ~~xixxx~~ bez wyjątku winna wykonywać wszystkie jego polecenia.

Zarząd gmachów Uniwersyteckich podlega bezpośrednio Sekretarzowi Uniwersytetu, dalej Senatowi Akademickiemu i Rektorowi.

§ 27. Nominacje i urlopy personalu administracyjnego i służby.

Wszystkich urzędników /konceptowych, administracyjnych i pomocnicze siły kancelaryjne/ i służbę stałą Uniwersytetu mianuje Senat Akademicki, wszelką służbę pomocniczą przyjmu-

je i oddala Rektor.

Nominacji tych dokonywa się na podstawie wniosków lub po zasięgnięciu opinji Dyrekcji Zakładów naukowych , dla których urzędnicy lub służba mają być mianowani; wnioski takie co do urzędników i służby, nie przydzielonych do żadnych Zakładów, przedkłada Senatowi Akademickiemu /Rektorowi/ Sekretarz Uniwersytetu.

O ile urzędnicy konceptowi i administracyjni, pomocnicze siły kancelaryjne i służba otrzymują płacę ze skarbu Państwa, stosują się do nich w sposób odpowiedni przepisy, tyczące się wymienionych kategorji funkcjonarjuszy Państwowych; o ile pobierają płacę z funduszów Uniwersyteckich, stosunek służbowy reguluje Senat Akademicki.

Urlopów udziela personalowi Urzędów administracyjnych Uniwersytetu Sekretarz Uniwersytetu.

X. P R Z E P I S Y D Y S C Y P L I N A R N E .

§ 28. Dla członków Korporacji Uniwersyteckich, którzy nie są słuchaczami zwyczajnymi.

Członkowie Korporacji Uniwersyteckiej z wyłączeniem słuchaczy zwyczajnych podlegają pod względem wykroczeń dyscyplinarnych I Senatowi dyscyplinarnemu Uniwersytetu. Senat ten składa się z Rektora jako Przewodniczącego i z tylu członków ile Uniwersytet liczy Wydziałów. Członków Senatu dyscyplinarnego wybierają co trzy lata po jednym z każdego Wydziału ci sami elektorowie, którzy dokonują w danym roku wyboru Rektora. Nadto Senat Akademicki wybiera z pośród profesorów Wydziału prawniczego instygatora i sędziego śledczego . W ten sam sposób wyznacza się zastępców członków Senatu dyscyplinarnego oraz zastępców instygatora i sędziego śledczego.

Osobom podlegającym kompetencji /pierwszego/ I Senatu dyscyplinarnego mogą być wymierzane następujące kary:1.Upomnienie przez Rektora, 2. Pisemna nagana, 3.Pisemna nagana z zagrożeniem przymusowego przeniesienia w stan spoczynku, 4. Przymusowe przeniesienie w stan spoczynku, 5. Usunięcie z urzędu bez prawa do poborów emerytalnych.

Karę od 1 orzeka Rektor, kary od 2 do 5 Senat dyscyplinarny. Odwołanie od wyroku od 1 idzie do Senatu Akademickiego, od wyroków od 2 do 5 do Delegacji Uniwersyteckiej.

Zasady postępowania są te same, co w procedurze karnej: oskarżony może sobie przybrać dwóch obrońców z pośród członków Korporacji Uniwersyteckiej.

§ 29. Dla zwyczajnych słuchaczy Uniwersytetu.

Słuchacze zwyczajni podlegają pod względem wykroczeń dyscyplinarnych II Senatowi dyscyplinarnemu Uniwersytetu. Senat ten składa się z trzech członków, wybranych na trzy lata przez Senat Akademicki z pośród profesorów Uniwersytetu Senat Akademicki wybiera też - również na trzy lata - zastępców członków II Senatu dyscyplinarnego, dalej instygatora i jego zastępcę oraz Sędziego Uniwersyteckiego, który w sprawach dyscyplinarnych słuchaczy zwyczajnych funguje jako sędzia śledczy, a zarazem spełnia zadanie sędziego polubownego w xxxxxxx sporach wynikających wśród młodzieży akademickiej.

Słuchaczom zwyczajnym Uniwersytetu mogą być wymierzone następujące kary: 1. Upomnienie przez Dziekana, 2. Upomnienie przez Rektora, 3. Pisemna nagana, 4. Pisemna nagana połączona z niepoliczeniem półrocza, w ciągu którego nagana nastąpiła, 5. Nagana jak ad 4, połączona nadto z consilium abeundi, 6. Relegacja na 1-4 półrocczy, 7. Relegacja na zawsze z danego Uniwersytetu, 8. Relegacja na zawsze z wszystkich Uniwersytetów Państwa.

Karę ad 1 orzeka Dziekan, ad 2.Rektor, ad 3.do 7.Senat dyscyplinarny, ad 8.Delagacj a Uniwersytecka na wniosek Senatu dyscyplinarnego, przedłożony jej przez Senat Akademicki.

Na życzenie oskarżonego może mu Senat Akademicki wyznaczyć obrońcę z pośród profesorów lub docentów Uniwersytetu.

Odwołanie od wyroków ad 3. do 7. idzie do Senatu Akademickiego. Słuchacz Uniwersytetu, dotknięty karą ad 8., może prosić o ponowne rozpatrzenie swej sprawy przez Delagację Uniwersytecką.

Kary ad 3. do 8. zapisuje się w księgach Uniwersyteckich.

§ 30. Dla pomocniczego personalu naukowego.

Pomocniczy personal naukowy Zakładów naukowych Uniwersyteckich podlega pod względem wykroczeń dyscyplinarnych Dziekanowi i Kollegjum profesorskiemu danego Wydziału w myśl opracowanych przez każde Kollegjum profesorskie przepisów dyscyplinarnych, które podlegają zatwierdzeniu Senatu Akademickiego.

Osobom należącym do pomocniczego personalu naukowego mogą być wymierzane następujące kary dyscyplinarne: 1. Upomnienie przez Dziekana, 2. Pisemna nagana, 3. Pisemna nagana połączona z zagrożeniem usunięcia, 4. Usunięcie z zajmowanego w Zakładzie naukowym stanowiska.

Karę ad 1. orzeka Dziekan, kary ad 2. do 4. Kollegjum profesorskie. Odwołanie od wyroku ad 1. idzie do Kollegjum profesorskiego, od wyroków ad 2. do 4. do Senatu Akademickiego.

Naukowe siły pomocnicze III kategorji, będące w zasadzie zwyczajnymi słuchaczami Uniwersytetu podlegają pod względem wykroczeń dyscyplinarnych albo Dziekanowi i Kollegjum profesorskiemu, albo II Senatowi dyscyplinarnemu Uniwersytetu stosownie do natury wykroczenia. W każdym wypadku obie te Władze dyscyplinarne udzielają sobie wzajemnie do wiadomości orzeczenia, tyczące się tej kategorji naukowych sił pomocniczych.

§ 31. Dla lektorów i instruktorów.

Lektorowie i instruktorowie podlegają pod względem wykroczeń dyscyplinarnych Rektorowi Uniwersytetu.

Karami dyscyplinarnemi są: 1. Upomnienie przez Rektora, 2. Upomnienie przez Rektora z zagrożeniem usunięcia z Uniwersytetu, 3. Usunięcie z Uniwersytetu.

Odwołanie od wyroku idzie do Senatu Akademickiego.

§ 32. Dla słuchaczy nadzwyczajnych.

Słuchacze nadzwyczajni podlegają pod względem wykro-

dyscyplinarnych Dziekanowi danego Wydziału i Rektorowi.

Karami dyscyplinarnemi są: 1. Upomnienie przez Dziekana, 2. Upomnienie przez Rektora, 3. Upomnienie przez Rektora z zagrożeniem usunięcia z Uniwersytetu, 4. Usunięcie z Uniwersytetu.

Karę ad 1. orzeka Dziekan, ad 2. do 4. Rektor.

Odwołanie od kary ad 1. idzie do Rektora, od kar ad 2. do 4. do Senatu Akademickiego.

§ 33. Dla urzędników i służby.

Urzędnicy Uniwersytetu /z wyjątkiem Dyrektora Bibljoteki Uniwersyteckiej i Sekretarza Uniwersytetu/ podlegają pod względem wykroczeń dyscyplinarnych i postępowania dyscyplinarnego ogólnym przepisom dyscyplinarnym dla urzędników Państwowych i służby państwowej, odpowiednio do potrzeb Uniwersytetu zastosowanym i przez Senat Akademicki wykonywanym.

§ 34. Dla byłych słuchaczy Uniwersytetu.

Absolwenci Uniwersytetu zamierzający przystąpić do egzaminów doktorskich lub znajdujący się w trakcie zdawania tych egzaminów, podlegają władzy dyscyplinarnej Senatu Akademickiego o tyle, że Senat Akademicki może im na wniosek wchodzącego w grę Kollegjum profesorskiego odebrać prawo przystępowania do tych egzaminów albo kontynuowania ich. Senat Akademicki może też kandydatów, którzy zdali wszystkie przepisane egzaminy doktorskie odmówić w porozumieniu z danem Kolegjum profesorskiem prawa promocji.

Doktorowie, którzy stali się niegodnymi stopnia akademickiego, mogą być przez Senat Akademicki w porozumieniu z wchodzącym w grę Kollegjum profesorskiem stopnia tego pozbawieni. Władze sądowe i dyscyplinarne są wobec tego zobowiązane zawiadamiać Senat Akademicki Uniwersytetu, na którym stopień doktorski został uzyskany, o zapadłych przeciw doktorom wyrokach i orzeczenia dyscyplinarnych i przedkładać na życzenie Senatu Akademickiego dotyczące akta.

Powyższe postanowienia tyczą się także stopnia magisterskiego.

D O D A T E K .

PROJEKT STATUTU RAMOWEGO DELEGACJI UNIWERSYTECKIEJ.

Delegacja Uniwersytecka jest drugą instancją w sprawach przekazanych jej Statutem Uniwersyteckim i w przekazanych jej wspólnych wszystkim Uniwersytetom lub wszystkim Wydziałom tego samego rodzaju sprawach.

Do zakresu działania Delagacji Uniwersyteckiej należy:

1. Rozstrzyganie w sporach między Senatami akademickiemi a Kollegjami profesorskiemi.

2. Załatwianie zażaleń słuchaczy Uniwersytetów przeciw uchwałom Senatów Akademickich.

3. Wydawanie na podstawie wniosków, przedkładanych przez Senaty Akademickie, orzeczeń dyscyplinarnych, którymi wykluecza się słuchaczy ze wszystkich Uniwersytetów Państwa.

4. Orzekanie w razie odwołania przeciw orzeczeniom dyscyplinarnym w sprawach Profesorów i Docentów, Dyrektorów Bibljotek Uniwersyteckich i Sekretarzy Uniwersytetów.

5. Sprawy powierzone Delegacji Uniwersyteckiej przez wszystkie Uniwersytety, jak np. odbywanie ankiet i wydawanie opinji w sprawie reformy studjów, ulg dla słuchaczy, stosunku Uniwersytetów polskich do zagranicznych, przedstawicielstwo interesów wszystkich Uniwersytetów lub Wydziałów i t.p.

Delegację Uniwersytecką tworzą delegaci w liczbie po dwuch i po jednym zastępcy z każdego Uniwersytetu. Z pośród wybranych musi być wybrany przynajmniej jeden z Wydziału Prawniczego Delegatem lub zastępcą.

Delegatów i zastępcę Delegata wybierają Uniwersytety ~~xxx~~ dwuch w sposób przepisany dla wyboru Rektora.

Przy pierwszych wyborach wybierają Uniwersytety po dwuch Delegatów i po jednym Zastępcy. Po upływie jednego roku ustępuje ten Delegat lub Zastępca, który zostaje wylosowany, a w jego miejsce wybiera się znowu Delegata lub Zastępcę na trzy lata. Po upływie dwuch lat ustępuje dwugi Delegat lub Zastępca oznaczony losem z liczby pierwotnie wybranych, a w jego

miejsce wybiera się znowu Delegata lub Zastępcę na trzy lata. Po upływie trzech lat ustępuje ostatni z liczby pierwotnie wybranych i w jego miejsce dokonuje się wyboru nowego Delegata lub Zastępcy na trzy lata. Odtąd wybiera się co roku członka Delegacji na trzy lata w miejsce ustępującego członka.

Sprawy wyliczone pod 2. i 3. załatwia Delegacja w gronie trzech członków, sprawy wyliczone pod 4. w gronie pięciu członków. Sprawy wyliczone pod 1. i 5. na posiedzeniach w pełnym składzie.

Delegacja Uniwersytecka sama ustanawia regulamin swego urzędowania, wybiera sobie Przewodniczącego i t.p. oraz oznacza swoją siedzibę /stałą lub zmienną/.

Pierwsze posiedzenie Delegacji Uniwersyteckiej zwołuje jej najstarszy wiekiem członek.

- -